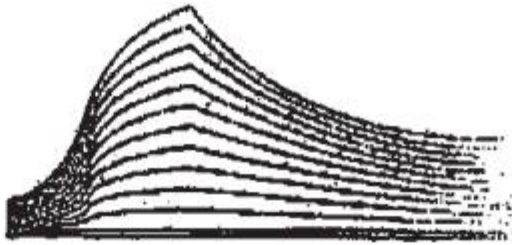

eerste blad

5

Arrestnummer C 1748 / 2014
Repertoriumnummer 2014 / 1793
Datum van uitspraak 2 mei 2014
Notitienummer griffie 2014/VZ/13
Notitienummer parket-generaal 2013/PGG/1027 2013/VJ11/282

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 05 MEI 2014
Niet te registreren Anja WILLEMS Adviseur a.i.

COVER 01-00000008926-0001-0012-01-01-1

Hof van beroep Gent - tiende kamer - 2014/VZ/13 - p. 2

2e blad

Not.nr. BG.66.RW.103200/11In de zaak van het **Openbaar Ministerie**

en

de **Wooninspecteur**, bevoegd voor en handelend namens het Vlaamse Gewest, met kantoren te 1210 Brussel, Phoenixgebouw, Koning Albert II-laan 19 bus 22,

eiser tot herstel,

tegen:

Nr. **838**, geboren te _____ op _____
commercieel directeur, wonende te _____

beklaagde,

verdacht van:

te

Als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op artikel 433*decies* Strafwetboek, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand of zijn precare sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, te verkopen, te verhuren of ter beschikking te stellen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, nl.

1. op 1 december 2011

Een woning op de eerste verdieping, ten nadele van _____
en _____ ;

2. op 20 december 2011

Een woning op de gelijkvloerse verdieping, ten nadele van _____ ;

PAGE 01-00000008926-0002-0012-01-01-4

B. Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20, § 1, al 1 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, nl.

1. op 1 december 2011

Een woning op de eerste verdieping, ten nadele van
en

2. op 20 december 2011

Een woning op de gelijkvloerse verdieping, ten nadele van

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geldentificeerd zijnde als

De rechtbank van eerste aanleg te Brugge, 16^e kamer, besliste bij vonnis van 30 januari 2013, bij verstek als volgt:

"Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 in hoofde van de beklaagde bewezen en veroordeelt hem voor al deze feiten samen tot een gevangenisstraf van zes maanden en zesmaal een geldboete van € 500.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden in totaal begroot op de som van € 158,43.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993, 26 juni 2000 en 7 februari 2003 voormelde geldboete met vijfenveertig opdecimes verhoogd wordt en aldus gebracht op zesmaal € 2.750,00.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van éénmaal drie maanden.

(...) beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis (...) uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar voor wat betreft:

- de gevangenisstraf van zes maanden;

- de helft van zesmaal de geldboete van € 500 én de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelde een bedrag van € 25, verhoogd met 50 opdecimen en aldus gebracht op € 150,00 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de

slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (II) (B.S., december 2011)).

Legt de veroordeelde de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van € 50,00 in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 13 november 2012 tot wijziging van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 29 november 2012).

Beveelt de beklaagde over te gaan tot het herstel van het pand te kadastraal gekend te hetgeen impliceert:

Het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de gebreken aan het gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden, zodat dit gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, opdat het aantal punten in het technisch verslag wordt teruggebracht op nul, binnen een termijn van een jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Zegt voor recht dat op vordering van de wooninspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van een jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden. Dit betreft geen dwangsom in de zin van artikel 1385bis Ger.W.

Machtigt, voor het geval het herstel door de overtreder niet binnen de voormelde termijn worden uitgevoerd, de wooninspecteur en het college van Burgemeester en Schepenen van de stad Oostende om de voormelde herstelmaatregel ambtshalve uit te voeren, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 20bis, § 7 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode op kosten van de overtreder op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, bedoeld in het eerste lid, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Beveelt dat dit vonnis, wat betreft de beslissing over het herstel, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep.

Beveelt dat een uittreksel van onderhavig vonnis, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en bij gebreke aan overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 17 van de Vlaamse Wooncode, een uittreksel van onderhavig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan (...)

Tegen dit vonnis stelde het openbaar ministerie op 13 februari 2013 hoger beroep in.

PAGE 01-00000008926-0004-0012-01-01-4

Hof van beroep Gent - tiende kamer - 2014/VZ/13 - p. 5

6e blad

Het hof, zelfde kamer, besliste bij verstekarrest van 13 december 2013 als volgt,

"verklaart het beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het bestreden vonnis als volgt:

ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.1,

veroordeelt de beklaagde voor het misdrijf omschreven in de telastlegging B.2 tot een geldboete van € 1 000, vermeerderd met 45 opdecimes tot € 5 500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt de beklaagde tot de betaling van een vergoeding voor administratiekosten van € 51,20,

beveelt de beklaagde over te gaan tot het herstel van het pand te

landstreek kadastraal gekend te

wat impliceert:

het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de gebreken aan het gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden, zodat dit gebouw en de daarin ondergebrachte woonegelegenheden voldoen aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, zodat het aantal punten in het technisch verslag wordt teruggebracht op nul, binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat op vordering van de wooninspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van voormelde termijn van één jaar,

gaat niet in op de vraag van de wooninspecteur om te zeggen voor recht dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder,

machtigt, voor het geval het herstel door de overtreder niet binnen de voormelde termijn wordt uitgevoerd, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende om de voormelde herstelmaatregel ambtshalve uit te voeren, in overeenstemming met wat is bepaald in artikel 20bis, § 7 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode op kosten van de overtreder op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, bedoeld in het eerste lid, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank,

beveelt dat dit arrest, wat betreft de beslissing over het herstel, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande elk verhaal,

PAGE 01-00000008926-0005-0012-01-01-4

6

beveelt dat een uittreksel van dit arrest, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet en bij gebreke aan overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 17 van de Vlaamse Wooncode, een uittreksel van dit arrest ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 158,43 in eerste aanleg en op € 204,70 in beroep, vaststellend dat het verstek in eerste aanleg aan de beklaagde te wijten was en al de kosten waartoe de beklaagde wordt veroordeeld ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen misdrijf.

houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

Tegen dit verstekarrest werd door de beklaagde verzet aangetekend, bij gerechtsdeurwaarderexploot van 20 februari 2014 betekend aan de Procureur-generaal en aan de Wooninspecteur.

1. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 13 maart 2014 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Frank Batsleer, advocaat met kantoor te Oostende,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Serge Malefason, substituut-procureur-generaal,
- de eiser tot herstel in haar middelen vertegenwoordigd door meester Stijn Van Hulle, voor meester Bart Bronckers, beiden advocaat met kantoor te Oostende.

2. Het verzet van de beklaagde werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en is ontvankelijk.

De beklaagde tekende verzet aan "in de mate dat hij veroordeeld werd voor het feit B2 en dit zowel op strafrechterlijk (sic) als op burgerlijk gebied (resic) en hij werd veroordeeld tot de gerechtskosten". Het verzet is ook uitdrukkelijk gericht tegen de vordering van de wooninspecteur in de mate dat zijn vordering gegrond werd verklaard.

Door het ontvankelijk verzet is het arrest van 13 december 2013 vervallen, met uitzondering van de beslissingen om de beklaagde te ontslaan van rechtsvervolgning voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.1.

3. Het hoger beroep van het openbaar ministerie werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld en is ontvankelijk.

4. Als gevolg van de relatieve uitwerking van het verzet, heeft het hof enkel nog te oordelen over de telastlegging B.2, de hierop geënte vordering van de eiser tot herstel en het aanhouden van de burgerlijke belangen.

PAGE 01-00000008926-0006-0012-01-01-4

5. De griffie van dit hof ontving op 31 maart 2014, dit is tijdens het beraad, een brief van 27 maart 2014 van de procureur-generaal gericht aan de kamervoorzitter, waaraan een navolgend proces-verbaal werd gevoegd. Het hof is van oordeel dat op basis van dit stuk er geen noodzaak is tot heropening van de debatten. Het hof weert dan ook de vermelde brief en de bijlage uit de rechtspleging.

6. Het misdrijf van de telastlegging B.2 is, door de wijziging van artikel 20 van de Vlaamse Wooncode door artikel 24, eerste lid, 2^e van het decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, sinds 11 augustus 2013 niet langer strafbaar met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van € 500 tot € 25 000, maar met deze straffen of met een van die straffen alleen. Artikel 20, § 1 Vlaamse Wooncode bepaalt sinds 11 augustus 2013: *"Als een woning of een specifieke woonvorm als vermeld in artikel 5, § 3, eerste lid, niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5, rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van € 500 tot € 25.000 of met een van die straffen alleen"*.

In overeenstemming met artikel 2, tweede lid, Strafwetboek zal het hof voor zover deze telastlegging bewezen is, de nu op het misdrijf gestelde straf, die de minst zware is, toepassen.

7. De telastlegging B.2 is voor het hof bewezen gebleven.

De woning, dit is het appartement dat verhuurd werd aan _____; kreeg op basis van de technische vaststellingen van de wooninspectie 129 strafpunten en werd 'ongeschikt' beoordeeld (stuk 59). De wooninspectie stelde diverse gebreken vast en omschreef de woning als zeer onhygiënisch en ongezond door schimmelvorming. De huurder, verhoord op 20 december 2011, somde zelf diverse gebreken op en verklaarde dat de huisbaas, dit is de beklaagde, hiervan op de hoogte was maar geen herstellingen uitvoerde: *"Als hij iets doet dan werkt hij het niet af (bijv. de ramen)." (stuk 93).*

De beklaagde is sinds 2001 eigenaar van het gebouw en verhuurde de woning aan _____.

Ten onrechte voert de beklaagde aan dat hij niet kon weten dat *"er in dit appartement gebeurlijk ook eigenaarsherstellingen moesten uitgevoerd worden"* omdat de huurder *"niets van zich liet horen"*. Gelet op de vastgestelde gebreken is het onwaarschijnlijk dat de huurder dit nooit aan de beklaagde als verhuurder zou hebben ter kennis gebracht. De verklaring van de huurder _____ dat de beklaagde hiervan wel op de hoogte was is dan ook geloofwaardig. De beklaagde voerde overigens bepaalde herstellingen wel of deels uit of liet die uitvoeren, zodat hij op dat moment zeker kennis kon nemen van de toestand van de woning.

Aldus staat vast dat de woning op 1 december 2011 niet voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten die door de Vlaamse regering worden bepaald, wat door artikel 5 Vlaamse Wooncode verplicht is gesteld voor elke woning.

8. De beklaagde is door het bewezen misdrijf van de telastlegging B.2 ernstig in gebreke gebleven aan zijn verplichting als verhuurder: hij verhuurde een woning die op tal van punten ernstige

gebreken vertoonde, die de woning ongeschikt en onbewoonbaar maakte. Uit de technische vaststellingen blijkt dat sprake was van tal van gebreken aan het gebouw die invloed hebben op alle woningen en aan woning 1 in het bijzonder die een gezondheids- en veiligheidsrisico voor de huurder meebrachten.

De beklaagde meent ten onrechte tegelijk te kunnen verhuren en noodzakelijke herstellingen slechts op een door hem gekozen tempo uit te (laten) voeren. De hierna uitgesproken bestraffing is daarom noodzakelijk.

De door de beklaagde gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling is niet passend om de beklaagde de noodzaak tot het naleven van deze reglementering, terwijl bovendien uit niets blijkt dat de hierna opgelegde geldboete hem sociaal zou declasseren of zijn sociale reclassering op onevenredige wijze in het gedrang zou brengen.

Bij de bestraffing houdt het hof in het voordeel van de beklaagde rekening met het feit dat hij niet eerder voor gelijkaardige feiten werd veroordeeld.

De beklaagde pleegde het bewezen misdrijf na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden verhoogd met 45 opdecimes.

9.1 De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient sinds 1 januari 2012 te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

9.2 De vergoeding voor administratieve kosten moet, na Indexatie, worden bepaald op € 51,20 (artikelen 2 en 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012 (B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

9.3 Over de gerechtskosten oordeelt het hof zoals hierna bepaald, daarbij rekening houdende met het feit dat het verstek in beide aanleggen aan de beklaagde te wijten was.

10.1 De wooninspecteur heeft de uitvoering van herstelmaatregelen gevorderd om de woning te laten voldoen aan de vereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode (stuk 162). Het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende heeft deze vordering tot de zijne gemaakt (stuk 161/19).

10.2 Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de wooninspecteur voor waaruit blijkt dat de gevorderde herstelmaatregel volledig werd uitgevoerd.

10.3 Het bewezen misdrijf vormt de toereikende grondslag voor de herstelvordering in zover deze betrekking heeft op de woning destijds verhuurd aan ; dit is de woning op het gelijkvloers.

10.4.1 De wooninspecteur vordert de niet-nakoming van het bevel tot uitvoering van de herstelmaatregelen te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op het lange talmen van de beklaagde om tot het volledig uitvoeren van de herstelmaatregelen over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van de bevolen herstelmaatregelen. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde.

De lange tijd sinds dewelke de beklaagde al kon overgaan tot uitvoering van de herstelmaatregelen en de ruime uitvoeringstermijn welke hem thans hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Ger.W. nog een respijftermijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

10.4.2 De wooninspecteur vraagt *"voor recht te zeggen dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder"*.

Het eerste beslissen zou overbodig zijn en het tweede doet afbreuk aan de bevoegdheid van de beslagrechter bij een executiegeschil.

11. Gezien op grond van de bewezen telastlegging B.2 mogelijke burgerlijke belangen niet in staat van wijzen zijn, houdt het hof deze ambtshalve aan.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op verzet en op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het verzet van de beklaagde ontvankelijk,

stelt vast dat het arrest van 13 december 2013, gewezen bij verstak ten aanzien van de beklaagde, vervallen is, met uitzondering van de beslissing de beklaagde te ontslaan van rechtsvervolging voor de telastleggingen A.1, A.2 en B.1,

verklaart het beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk,

ten gronde beslissend over het beroep,

weert de in randnummer 5 vermelde brief en de bijlage uit de rechtspleging,

PAGE 01-00000008926-0009-0012-01-01-4

wijzig het vonnis voor zover nog bestreden als volgt:

veroordeelt de beklaagde voor het bewezen misdrijf van de telastlegging B.2 tot een geldboete van € 1 000, vermeerderd met 45 decimes tot € 5 500 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, vermeerderd met 50 opdecimes tot € 150,

veroordeelt de beklaagde tot de betaling van de vergoeding voor administratiekosten van € 51,20,

beveelt de beklaagde over te gaan tot het herstel van het appartement op het gelijkvloers in het pand te _____, kadastraal gekend te _____

wat impliceert:

het wegwerken, door middel van renovatie-, verbeterings- en aanpassingswerken, van de woongegelegenheid op het gelijkvloers, zodat deze woongegelegenheid voldoet aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, zodat het aantal punten in het technisch verslag wordt teruggebracht op nul, binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat op vordering van de wooninspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van voormelde termijn van één jaar,

gaat niet in op de vraag van de wooninspecteur om te zeggen voor recht dat het verbeurd zijn van de dwangsom zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat zij in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder,

machtigt, voor het geval het herstel door de overtreder niet binnen de voormelde termijn wordt uitgevoerd, de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende om de voormelde herstelmaatregel ambtshalve uit te voeren, in overeenstemming met wat is bepaald in artikel 20bis, § 7 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode op kosten van de overtreder op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, bedoeld in het eerste lid, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank,

beveelt dat een uittreksel van dit arrest, nadat het in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet en bij gebreke aan overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 17 van de Vlaamse Wooncode, een uittreksel van dit arrest ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging,

wijst de herstellvorderingen voor het overige af als ongegrond,

PAGE 01-00000008926-0010-0012-01-01-4

veroordeelt de beklagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 158,43 in eerste aanleg en op € 387,91 in beroep, vaststellend dat het verstek in eerste aanleg en in beroep aan de beklagde te wijten was en al de kosten waartoe de beklagde wordt veroordeeld ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen misdrijf.

houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Hof van beroep Gent - tiende kamer - 2014/V2/13 - p. 12

12e blad

U

Kosten eerste aanleg: € 158,43

Kosten beroep verstak:

Afschrift vonnis: € 33,00
 Afschriften akten HB: € 3,00
 Opstelrecht ber.bekl.: € /
 Dagvaarding: € 74,82
 Bet. verstekvonnis: € 75,27

€ 186,09

+ 10 % : € 18,61

Totaal : € 204,70

Kosten beroep verzet:

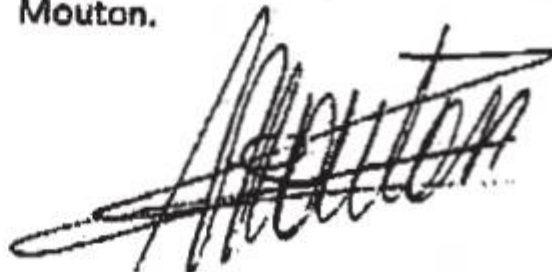
Betekening verstekarrast: € 66,55
 Reg. verzet à PG: € 50,00
 Reg. verzet aan eiser tot herstel: € 50,00

€ 166,55

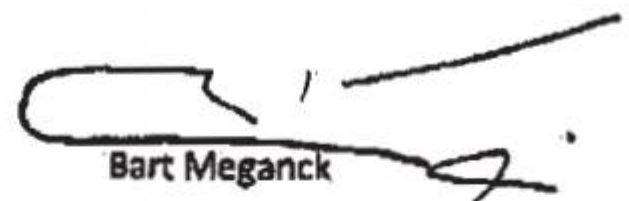
+ 10 % : € 16,66

Totaal : € 183,21

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Dirk Van Remoortel, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Bart Meganck, en in openbare rechtszitting van 2 mei 2014 uitgesproken door voorzitter Dirk Van Remoortel, in aanwezigheid van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

Leentje Mouton

Bart Meganck

Peter Ghijs

Dirk Van Remoortel

